

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 16Sa/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200449
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5021200449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Štolcovou, v právnej veci žalobcu: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. V. A. XXX/XXX, XXX XX I., zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Radlinského 1727/49, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 858 501, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, so sídlom Kuzmányho č. 26, 012 23 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: KRPZ-ZA-KDI-SK-39/2021 zo dňa 03. septembra 2021

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

Administratívne konanie

1. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Dolný Kubín zaslalo prvostupňovému správnymu orgánu Okresnému riaditeľstvu PZ, Okresný dopravný inšpektorát Námestovo Správu o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-12/2021 (pozn. krajského súdu: zrejme nesprávne 2022) zo dňa 06.03.2021 podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb.. Objasňovanie bolo vykonané ku zistenému priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. V. A. XXX/XXX, XXX XX I. tým, že dňa 11.02.2021 v čase o 13.10 hod. došlo na ul. Štefánikova v Námestove k dopravnej nehode, a to tak, že vodič X. B. na vozidle Audi A4, ev.č.: Z pri výjazde z parkoviska LIDL v Námestove na Ul. Štefánikova z dôvodu nerešpektovania dopravného značenia „STOP“, vošiel do jazdnej dráhy osobného motorového vozidla Landrover Discovery, ev.č.: Z ktoré viedol vodič F. G., nar. XX.XX.XXXX, C. T.. XXX/X, Z. po ul. Štefánikova v smere od kruhového objazdu pri kostole smerom na sídlisko Brehy v Námestove, pričom v tom okamihu cez odbočovací jazdný pruh predchádzali vozidlá, ktoré dávali znamenie o smere jazdy na parkovisku LIDL, následkom čoho pri výjazde z parkoviska došlo k zrážke. Po zrážke účastníci dopravnej nehody si nesplnili povinnosti účastníka dopravnej nehody, vozidlá premiestnili na parkovisko, pričom si nesplnili povinnosť vyznačiť postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situáciu a stopy. Pri nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle Audi A4, ev.č.: Z vznikla škoda vo výške 3.500,- Eur a na vozidle Landrover Discovery, ev.č.: Z vznikla škoda 1.500,- Eur. U vodičov vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom. Uvedeným konaním vodič X. B. porušil ust. § 3 ods. 2 písm. b), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. e), § 66 ods. 3, § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Prvostupňový správny orgán rozhodol rozkazom o uložení sankcie za priestupok ORPZ-DK-ODI4-29/2021-P zo dňa 08.04.2021, ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), l)

zákona o priestupkoch. Za to mu bola uložená pokuta vo výške 200 Eur. Rozkaz bol odôvodnený tým, že správny orgán vyhodnotil z priestupkového spisu, ktorý mu bol predložený, dôkazy, ktorými sú: Správa o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-12/2021 zo dňa 06.03.2021, Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby žalobcu, Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby F. G., Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby X. J., Záznamom z dopravnej nehody zo dňa 06.03.2021, Zápisnicou o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 06.03.2021, Náčrtom a situačným plánom z miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciou, Zápisom o dychovej skúške zo dňa 11.02.2021, Evidenčnou kartou vodiča- obvineného, z ktorých podkladov nemal pochybnosť o tom, že sa obvinený dopustil uvedeného priestupku. Proti tomuto rozkazu podal odpor žalobca, na základe ktorého správny orgán vykonal ústne pojednávanie na prejednanie priestupku dňa 17.6.2021.

Prvostupňové rozhodnutie

2. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát v Námestove (ďalej len „prvostupňový orgán verejnej správy“) rozhodnutím o priestupku č. ORPZ-DK-ODI4-29/2021-P zo dňa 17.06.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodol tak, že „obvinený z priestupku X. B., nar. XX.XX.XXXX, R. V. A. XXX/XXX, I. dňa 11.02.2021 v čase o 13.10 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Audi A4, ev.č.: Z v Obci Námestovo, kde pri výjazde z parkoviska LIDL v Námestove na Ul. Štefánikova z dôvodu nerešpektovania dopravného značenia „STOP“, vošiel do jazdnej dráhy osobného motorového vozidla Landrover Discovery, ev.č.: Z ktoré v tom čase viedol vodič F. G., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/X, Z. po ul. V. v smere od kruhového objazdu pri kostole smerom na sídlisko Brehy v Námestove, pričom v tom okamihu cez odbočovací jazdný pruh predchádzal vozidlá, ktoré dávali znamenie o smere jazdy na parkovisku LIDL, následkom čoho pri výjazde z parkoviska došlo k zrážke. Po zrážke účastníci dopravnej nehody si nesplnili povinnosti účastníka dopravnej nehody, vozidlá premiestnili na parkovisko, pričom si nesplnili povinnosť vyznačiť postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situáciu a stopy. Pri nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle Audi A4, ev.č.: Z vznikla škoda vo výške 3.500,- Eur a na vozidle Landrover Discovery, ev.č.: Z vznikla škoda 1.500,- Eur. U vodičov vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom. X. B. týmto svojím konaním porušil ust. § 3 ods. 2 písm. b), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. e), § 66 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Od uloženia sankcie sa podľa § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch upúšťa, pretože k náprave páchatela postačilo samotné prejednanie priestupku. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. s poukazom na § 1 písm. a) Vyhlášky MV SR č. 411/2006 Z.z. je povinný X. B. uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur a tieto zaplatiť do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia priloženými poštovými poukázkami. V odôvodnení rozhodnutia uviedol obsah výpovede žalobcu, popísal obsah dôkazného materiálu, z ktorého vychádzal, a to Správa o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-12/2021 zo dňa 06.03.2021, Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby žalobcu, Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby F. G., Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby X. J., Záznamom z dopravnej nehody zo dňa 06.03.2021, Zápisnicou o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 06.03.2021, Náčrtom a situačným plánom z miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciou, Zápisom o dychovej skúške zo dňa 11.02.2021, Evidenčnou kartou vodiča- obvineného, ktoré dôkazy vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že obvinený (žalobca) porušil pravidlá cestnej premávky ustanovené v zákone o cestnej premávke, s poukazom na porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. c), h) citovaného zákona. Obvinený porušil ust. § 3 ods. 2 písm. b), § 21 ods.1, § 66 ods. 2 písm. e), § 66 ods. 3 zákona o cestnej premávke čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), l) zákona č. 382/1990 Z.z.. prvostupňový správny orgán poukázal na to, že obvinený z priestupku X. B. na ústnom pojednávaní o priestupku uviedol, že nie je si vedomý zavinenia dopravnej nehody, že on prednosť dal a vinníkom je vodič Landrovera Discovery. X. B. svojím konaním porušil(a) pravidlá cestnej premávky ustanovené v zákone o cestnej premávke, s poukazom na porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa 137 ods. 2 písm. c, h) citovaného zákona. Obvinený porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. e), § 66 ods. 3 zákona o cestnej premávke, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), l) zákona č. 372/1990 Zb o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ďalej citoval § 3 ods. 2 písm. b), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. e), § 66 ods. 3, § 137 ods. 2 písm. c) a h)

zákona o cestnej premávke § 22 ods. 1 písm. g), § 22 ods. 1 písm. 1), 22 ods. 3 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch .

3. Prvostupňový správny orgán uviedol, že pri určení druhu sankcie a jej výmery postupoval v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. a prihliadol na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní. Obvinený dňa 11.02.2021 v čase o 13:10 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Audi A4, evidenčného čísla Z v obci Námestovo, kde pri výjazde z parkoviska LIDL v Námestove na ul. Štefánikova z dôvodu nerešpektovania dopravného značenia „STOP“, vošiel do jazdnej dráhy osobného motorového vozidla Landrover Discovery ev.č. Z. XXXCN, ktoré v tom čase viedol vodič F. G., nar. XX.XX.XXXX/XXXX, C. T. F. XXX/X, Z. po ul. Štefánikova v smere od kruhového objazdu pri kostole smerom na sídlisko Brehy v Námestove, pričom v tom okamihu cez odbočovací jazdný pruh predchádzal vozidlá, ktoré dávali znamenie o smere jazdy na parkovisku LIDL následkom čoho pri výjazde z parkoviska došlo k zrážke. Po zrážke účastníci dopravnej nehody si nespĺnili povinnosti účastníka dopravnej nehody, vozidlá premiestnili na parkovisko, pričom si nespĺnili povinnosť vyznačiť postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situáciu a stopy. Pri nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle Audi A4 ev.č. Z. vznikla škoda vo výške 3.500,- Eur, na vozidle Landrover Discovery ev.č. Z. vznikla škoda 1.500,-Eur. U vodičov vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom. Správny orgán určil druh a výmeru uloženej sankcie v zmysle platnej právnej úpravy, pričom prihliadal že obvinený je držiteľom vodičského oprávnenia na skupiny „AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE, T“ od 20.11.2007, resp. 13.11.2018. V evidenčnej karte vodiča má za posledné dva roky zaznamenané štyri priestupky proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke zo dňa 07.10.2020 na sumu 50,- Eur, zo dňa 21.09.2020 na sumu 160,- Eur za prekročenie rýchlosti, zo dňa 12.06.2020 na sumu 50,- Eur za prekročenie rýchlosti a zo dňa 14.10.2019 na sumu 30,- Eur za prekročenie rýchlosti. Správny orgán pri ukladaní sankcie prihliadal na skutočnosť, že žalobca sa dopustil dopravného priestupku z nedbanlivosti, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, pričom obvinený vychádzal na hlavnú cestu z miesta ležiaceho mimo cesty „parkoviska“, pričom nerešpektoval dopravnú značku STOJ daj prednosť vjazde. Správny orgán dňa 08.04.2021 vydal rozkaz o uložení sankcie, voči ktorému podal obvinený odpor. Následne rozkaz zrušil a pokračoval v ústnom pojednávaní, pričom však na tomto správny orgán nezistil skutočnosti takého významu, ktoré by zbavili zodpovednosti za spôsobenú dopravnú nehodu obvineného. Vzal na vedomie všetky skutočnosti, ktoré obvinený uviedol a vzhľadom na to upustil od udelenia sankcie, pričom má za to, že samotné prejednanie priestupku v tomto prípade postačuje. Obvinený na ústnom pojednávaní opakovane uvádzal, že vinníkom dopravnej nehody je vodič Landrover Discovery F. G., ktorý obiehal rad odbočujúcich vozidiel na mieste, kde je to zakázané. Správny orgán zastával názor, že F. G. síce obiehal vozidla na mieste, kde je to vodorovným dopravným značením zakázané (plná čiara, odbočovací pruh), pričom však toto vodorovné značenie vzhľadom na poveternostné podmienky a stav vozovky (zasnežená), nebolo dostatočne viditeľné, a v čase, keď mu do dráhy vošiel obvinený, už vykonával predchádzací manéver, kde podľa názoru správneho orgánu obvinený sa mal pri zaradzovaní sa do tohto pruhu riadne presvedčiť, či tak môže bezpečne urobiť a či mu z ľavej alebo z pravej strany neprichádza nejaké vozidlo. Správny orgán opätovne uviedol, že vodič vychádzajúci z miesta ležiaceho mimo cesty, respektíve parkoviska, je povinný dať prednosť vozidlu idúcemu po ceste, čo v tomto prípade znamená, že vodič F. G. síce predchádzal vozidlá na mieste, kde je to vodorovným značením zakázané, pričom za tento priestupok bol vodič postihnutý v rozkaznom konaní, ktoré jeho konanie podľa správneho orgánu nebolo bezprostrednou príčinou dopravnej nehody. Mal za to, že keby sa obvinený riadne presvedčil, či po ceste idú nejaké vozidlá, vodiča F. G. by včas zbadal a zabránil by tak vzniku kolíznej situácie. Tvrdenie obvineného a jeho právneho zástupcu, že si myslel a oprávnene predpokladal, že v protismere mu nepôjde žiadne vozidlo, bolo v tomto prípade podľa správneho orgánu mylné. Správny orgán mal za to, že účastník cestnej premávky je v každej situácii povinný sledovať situáciu v cestnej premávke a prispôbiť jazdu poveternostným podmienkam. Práve v tomto prípade nastala situácia, keď vodič F. G. predchádzal vozidla odbočujúce vpravo, po začatí predchádzania mal náležitý rozhľad nakoľko sa jedná o rovný úsek, nejednalo sa o predchádzanie cez križovatku, pričom keď obišiel tri vozidlá, potom mu do jazdnej dráhy vošiel obvinený. Správny orgán zdôraznil porušenie povinností obvineného dať prednosť vozidlám idúcim po ceste. Správny orgán predpokladal, že takto uložená sankcia - samotné prejednanie privedie menovaného k zodpovednému a opatrnému konaniu v cestnej premávke. Na základe vykonaných dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom, ako aj z výsledkov ústneho pojednávania o priestupku mal za preukázané, že obvinený z priestupku X.

B. svojim konaním spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), písm. 1) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

4. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 12.07.2021. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že nenamieta, že porušil ust. § 66 ods. 2 písm. e) a § 66 ods. 3 zákona o cestnej premávke. Bol však názoru, že neporušil povinnosti vyplývajúce z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Podľa žalobcu príčinou dopravnej nehody bolo to, že vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. G. vedome porušil predpisy cestnej premávky, keď cez plnú čiaru prešiel do protismerného jazdného pruhu a predchádzal motorové vozidlo odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL. Ak by vodič motorového vozidla Landrover Discovery išiel vo svojom jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi k parkovisku pri predajni LIDL, nedošlo by k dopravnej nehode. Aj z vyjadrenia správneho orgánu vyplýva, že vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. G. porušil predpisy cestnej premávky, keď cez plnú čiaru prešiel do protismerného jazdného pruhu a predchádzal motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL, za čo mal byť dokonca potrestaný v rozkaznom konaní. Bol názoru, že práve F. G. týmto svojim konaním zaviniel dopravnú nehodu a mal by aj niešť zodpovednosť za túto dopravnú nehodu. Zdôraznil, že v čase, keď sa rozhodol vyjsť z parkoviska na hlavnú cestu, vozidlo Landrover Discovery bolo ešte v jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi na parkovisko pri predajni LIDL, t.j. v tom čase ešte nepredchádzalo odbočujúce motorové vozidlá. Pokiaľ ide o zodpovednosť žalobcu za dopravnú nehodu a za priestupok, poukázal na aplikáciu princípu obmedzenej dôvery, ktorý znamená, že vodič ako účastník cestnej premávky sa môže spoliehať na to, že ostatní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, pokiaľ z konkrétnych okolností nebude vyplývať opak. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré je potrebné analogicky aplikovať, a to rozhodnutie sp.zn. 5Tdo/1173/2004, 1Sžd/1/2010, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tz/6/2003. Má za to, že jeho konanie pre nedostatok subjektívnej stránky nenapĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za porušenie povinností vyplývajúcich s z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Keďže nemohol predpokladať, že vodič F. poruší pravidlá cestnej premávky, ktoré malo za následok vznik dopravnej nehody, v danom prípade nie je možné konštatovať existenciu jeho zavinenia.

Druhostupňové rozhodnutie

5. O odvolaní žalobcu rozhodlo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát - oddelenie bezpečnosti cestnej premávky (ďalej len „druhostupňový orgán verejnej správy“ alebo „žalovaný“) rozhodnutím KRPZ-ZA-KDI-SK-39/2021 zo dňa 03. septembra 2021 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie účastníka konania zamietol a rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Námestovo Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne č. ORPZ-DK-ODI4-29/2021-P zo dňa 17.06.2021 potvrdil. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia zhrnul priebeh a výsledok prvostupňového administratívneho konania. Ako odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie o priestupku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v celom rozsahu. Pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia postupoval samostatne po právnej i skutkovej stránke nezávisle na hodnotení a stanovisku orgánu prvého stupňa. Pri rozhodovaní hodnotil každý listinný dôkaz nachádzajúci sa v priloženom spisovom materiáli o priestupku jednotlivo a všetky listinné dôkazy v ich vzájomnej súvislosti za účelom dôsledne zistiť skutočný stav veci. Odvolací orgán vychádzal zo skutkového stavu zachytenom v priestupkovom spise č. ORPZ-DK-ODI4-29/2021. K námietke účastníka konania, že neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 3 ods. 2 písm. b) odvolací orgán uvedené ustanovenia citoval a uviedol, že predmetné ustanovenie v tomto prípade chápeme ako uposlúchnutie pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky v zmysle prílohy č. 3 k Vyhláške MS SR č. 30/2020 Z.z. o dopravnom značení č. 202 „STOJ, DAJ PREDNOSŤ V JAZDE!“, Regulačná značka, Značka o dávaní prednosti v jazde, ktorá ukladá vodičovi povinnosť zastaviť vozidlo a dať prednosť v jazde. Čiže nielen zastaviť na značke STOP, čiara alebo na takom mieste, odkiaľ má vodič náležitý rozhľad na križovatku, ale hlavne dať prednosť v jazde. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke explicitne hovorí o tom, že vodič vchádzajúci z parkoviska na cestu je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Neurčuje smer prichádzajúceho vozidla, ani spôsob jeho jazdy. Odvolací orgán zastával názor, že v danej veci správny orgán zistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie. Predmetné rozhodnutie o priestupku je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, vydal ho orgán na to príslušný a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, v konaní nedošlo k takým vadám, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť

napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán mal dostatok dôkazov, ktoré ako celok mu dali možnosť urobiť záver o porušení príslušného ustanovenia zákona o cestnej premávke a postačovali na rozhodnutie v merite veci. Existujúcimi dôkazmi v spisovom materiáli a vykonaným dokazovaním bolo obvinenému ako páchatelovi priestupku preukázané spáchanie skutku, preto skutočnosti uvádzané obvineným v odvolaní považoval odvolací orgán za účelové a neopodstatnené. Podľa odvolacieho orgánu nie sú pochybnosti o tom, že skutok kladený účastníkovi konania za vinu sa stal tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Odvolací orgán nezistil zákonné dôvody, ktoré by oprávňovali zrušenie rozhodnutia o priestupku č. ORPZ-DK-ODI4-29/2021-P zo dňa 17.06.2021, vydaného prvostupňovým správnym orgánom.

Žaloba

6. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a vrátenia veci prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie. Žalobca v bode I. žaloby popísal priebeh administratívneho konania, pričom v bode II. žaloby uviedol, že nezákonnosť rozhodnutia a postupu prvostupňového správneho orgánu a žalovaného vidí v tom, že oba správne orgány porušili viaceré ustanovenia správneho poriadku, nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy a vec nesprávne právne posúdili. Prvostupňový správny orgán a žalovaný sa v odôvodnení svojich rozhodnutí náležite nevysporiadali s argumentáciou žalobcu a dôkazmi označenými, resp. predloženými žalobcom, a preto považoval rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalobca navrhol zrušiť rozhodnutie o odvolaní a aj rozhodnutie o priestupku prvostupňového správneho orgánu.

7. V bode III. žaloby žalobca poukázal na to, že počas konania o priestupku pred prvostupňovým správnym orgánom a aj žalovaným opakovane uvádzal, že nenamieta, že porušil § 66 ods. 2 písm. e) a § 66 ods. 3 zákona o cestnej premávke, avšak bol názoru, že neporušil povinnosti vyplývajúce z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Pri výjazde z parkoviska pri predajni LIDL v Námestove na ul. Štefánikova žalobca rešpektoval dopravnú značku „STOP!“, a preto pred touto zvislou dopravnou značkou vozidlo zastavil. Po tom, ako zastavil vozidlo, sa rozhladol doľava aj doprava. Z ľavej strany videl prichádzať tri motorové vozidlá, ktoré však všetky mali zapnuté pravé smerovky a odbočovali doprava na parkovisko pri predajni LIDL, z ktorého on vychádzal, pričom za nimi bolo vozidlo Landrover Discovery. Z pravej strany nešlo žiadne motorové vozidlo. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa žalobca pomaly pohol so svojím vozidlom na hlavnú cestu odbočením doľava. Ako žalobca vyšiel so svojím vozidlom z parkoviska pri predajni LIDL na cestu a prešiel do druhého jazdného pruhu, zbadal motorové vozidlo Landrover Discovery, ktoré prešlo cez plnú čiaru do protismeru jazdného pruhu a začalo predchádzať motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL. Žalobca so svojím vozidlom zastal, no už nedokázal zabrániť zrážke s motorovým vozidlom Landrover Discovery. Vodič vozidla Landrover Discovery zrejme brzdil, pričom vzhľadom na šmykľavý povrch vozovky nestihol zastaviť a v malej rýchlosti narazil do ľavej prednej strany žalobcovho motorového vozidla. Podľa žalobcu príčinou dopravnej nehody bolo to, že vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. G. vedome porušil predpisy cestnej premávky, keď cez plnú čiaru prešiel do protismerného jazdného pruhu a predchádzal motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL. Ak by vodič motorového vozidla Landrover Discovery išiel vo svojom jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi k parkovisku pri predajni LIDL, nedošlo by k dopravnej nehode. Vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. G. pritom dobre pozná pomery v mieste dopravnej nehody, pretože býva v meste Námestovo. Poukázal na doložené dôkazy nachádzajúce sa v spise okresného dopravného inšpektorátu, a to fotografie cestnej komunikácie v mieste dopravnej nehody, aktuálne fotografie cestnej komunikácie v mieste dopravnej nehody predložené žalobcom k podanému odporu, správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 06.03.2021, záznam o podaní vysvetlenia osoby F. zo dňa 11.02.2021. Žalobca poukázal na to, že z vyjadrenia samotného prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. G. porušil predpisy cestnej premávky, keď cez plnú čiaru prešiel do protismerného jazdného pruhu a predchádzal motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL, za čo mal byť dokonca potrestaný v rozkaznom konaní. Práve F. G. týmto svojím konaním zaviniel dopravnú nehodu a mal by aj niesť zodpovednosť za túto dopravnú nehodu. Zdôraznil, že v čase, keď sa rozhodol vyjsť z parkoviska na hlavnú cestu, z pravej strany nešlo nijaké motorové vozidlo a vozidlo Landrover Discovery bolo ešte v jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi na parkovisko pri predajni LIDL, t.j. v tom čase ešte nepredchádzalo odbočujúce motorové vozidlá. Žalobca teda po zastavení svojho vozidla na značke „STOP“ nemal komu dávať prednosť v jazde. Tvrdenia prvostupňového orgánu

a žalovaného o tom, že by sa žalobca mal dopustiť porušenia povinností vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke neobstoja. Pokiaľ ide o žalobcovu zodpovednosť za dopravnú nehodu a za priestupok, tak opätovne poukazoval na tú skutočnosť, že v doprave je potrebné aplikovať princíp obmedzenej dôvery, ktorý znamená, že vodič ako účastník cestnej premávky sa môže spoliehať na to, že ostatní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, pokiaľ z konkrétnych okolností nebude vyplývať opak. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 5Tdo/1173/2004, rozsudok NS SR sp.zn. 1Sžd/1/2010, na ktoré poukazoval v konaní o priestupku a zdôrazňoval, že uvedené právne závery je potrebné analogicky aplikovať aj v tomto správnom konaní, pretože nemal žiaden dôvod predpokladať, že vodič F. G. bude predchádzať motorové vozidlá v mieste, kde je to zakázané, že prekročí plnú čiaru a že sa dostane so svojím vozidlom do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke motorových vozidiel. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tz/6/2003. Žalobca popísal situáciu v cestnej premávke, ktorá bola taká, že sa mohol pohnúť so svojím motorovým vozidlom a vyjsť z parkoviska pri predajni LIDL na hlavnú cestu. Situácia v cestnej premávke teda nevyžadovala, aby poskytol prednosť v jazde inému vozidlu. Žalobca nemohol predpokladať, že vodič F. začne v mieste, kde je to zakázané, predchádzať motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL. Považoval za nedôvodné a už vôbec nie spravodlivé uznať ho vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za porušenie povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Uvedenou argumentáciou žalobcu v odpore a aj v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu sa však prvostupňový správny orgán a ani žalovaný vôbec nevysporiadali, a preto považoval ich rozhodnutia za nepreskúmateľné. Prísny gramatický výklad uskutočnený žalovaným § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke podľa žalobcu v právnom štáte neobstojí. Poukázal na to, že skutková podstata každého priestupku je súhrnom objektívnych a subjektívnych znakov, pričom ak niektorý zo znakov pri konkrétnom skutku chýba, nie je naplnená skutková podstata priestupku, a teda nedošlo k jeho spáchaniu. Keďže žalobca nemohol predpokladať, že vodič F. G. poruší pravidlá cestnej premávky, ktoré malo za následok vznik dopravnej nehody, nie je možné konštatovať existenciu jeho zavinenia. Konanie žalobcu pre nedostatok jeho subjektívnej stránky nenapĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za porušenie povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. S uvedenou podstatnou argumentáciou sa prvostupňový správny orgán a ani žalovaný vôbec nevysporiadali, aj v tejto časti sú ich rozhodnutia nepreskúmateľné. V súvislosti s odôvodnením rozhodnutia poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžo/74/2016. Mal za to, že prvostupňový správny orgán a žalovaný boli v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdom povinní v odôvodnení rozhodnutí argumentačne zdôvodniť, prečo v danom prípade nie je možné aplikovať princíp obmedzenej dôvery a na základe akej úvahy dospeli k názoru, že u žalobcu bolo dané zavinenie.

8. K doručenej žalobe sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 28.02.2022. Žalovaný uviedol, že trvá na vytýčení pojednávania, poukázal na odsek 17. správnej žaloby žalobcu, v ktorej žalobca zdôraznil, že v čase, keď sa rozhodol vyjsť z parkoviska na hlavnú cestu, z pravej strany nešlo nijaké motorové vozidlo a vozidlo Landrover Discovery bolo ešte v jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi na parkovisko pri predajni LIDL, t.j. v tom čase ešte nepredchádzalo odbočujúce motorové vozidlá. Žalobca si tým pádom sám protirečí, keď uvádza, že zľava prichádzali vozidlá a on nemal komu dávať prednosť v jazde. Ustanovenie § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke v tomto prípade explicitne hovorí o tom, že vodič vchádzajúci z parkoviska na cestu je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Neurčuje smer prichádzajúceho vozidla, ani spôsob jeho jazdy. K snahe žalobcu presvedčiť súd o skutočnosti, že je potrebné aplikovať princíp obmedzenej dôvery, žalovaný uviedol, že ak by sa mal žalobca ako účastník cestnej premávky spoliehať na to, že ostatní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, mal by však vziať v úvahu, že títo dokážu ovplyvniť len svoje konanie. Ak by došlo k poruche na ukazovateli zmeny smeru jazdy na jednom z vozidiel „odbočujúcim“ vpravo, a to by následne pokračovalo priamym smerom a došlo by ku kontaktu so žalobcom, vyplynul by z tohto princípu opak. Miestne pomery, ktoré žalobca pozná a uvádza ich v prílohe na fotodokumentácii, mu jasne hovoria, že vozidlá, ktoré sa blížila k ploche, z ktorej on vychádza, sa nachádzajú v jazdnom pruhu, ktorý slúži na odbočenie vpravo, ale i pre priamy smer. Predpoklad, že všetky vozidlá odbočia vpravo a on môže odbočiť vľavo, je zo strany žalobcu mylný. Odvolanie sa žalobcu na rozsudky iných súdov, tak tieto sa nedajú aplikovať v každom konkrétnom prípade, čiže i tento prípad je iný, osobitý, jedinečný. Žalovaný trval na vytýčení pojednávania. Mal za to, že rozhodnutie a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom a navrhol, aby správny súd podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

9. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 14.04.2022. V prvom rade uviedol, že sa pridriava svojej argumentácie uvedenej v správnej žalobe, ktorú považuje za nedôvodnú. S tvrdeniami žalovaného vo vyjadrení sa žalobca nestotožnil. Zdôraznil, že pri výjazde z parkoviska pri predajni LIDL v Námestove na ul. Štefánikova rešpektoval dopravnú značku „STOP“ a pred touto zvislou dopravnou značkou vozidlo zastavil. Po tom, ako zastavil vozidlo, sa rozhladol doľava aj doprava. Z ľavej strany videl prichádzať tri motorové vozidlá, tieto však všetky mali zapnuté pravé smerovky, z ktorých žalobca usúdil, že chcú odbočiť doprava na parkovisko pri predajni LIDL, pričom prvé vozidlo už vykonávalo aj odbočovací manéver doprava na parkovisko pri predajni LIDL. Keďže tieto motorové vozidlá odbočovali doprava, t.j. nešli priamo, žalobca nemal dôvod dávať prednosť uvedeným motorovým vozidlám. Žalobca uviedol, že vozidlo vychádzajúce z parkoviska na cestu nemusí dať prednosť absolútne všetkým vozidlám idúcim po ceste, ktoré v ľubovoľnej vzdialenosti vidí, ale len tým, voči ktorým by vojdením na cestu vyvolal nebezpečenstvo nutnej náhlej zmeny smeru alebo rýchlosti. Považoval za prirodzené, že vozidlo vychádzajúce z parkoviska a odbočujúce doľava na hlavnú cestu nedáva prednosť vozidlu idúcemu zľava a odbočujúcemu doprava, ale že obidve vozidlá môžu ísť súčasne a vzhľadom na ich smer jazdy sa minú. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného ohľadne princípu obmedzenej dôvery. Zotrvával na tom, že v doprave je potrebné aplikovať princíp obmedzenej dôvery, pretože žalobca nemal žiadny dôvod predpokladať, že vodič vozidla Landrover Discovery F. G. bude predchádzať motorové vozidlá v mieste, kde je to zakázané, že prekročí plnú čiaru a že sa dostane so svojím vozidlom do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke motorových vozidiel. Ak by vodič vozidla Landrover Discovery nepredchádzal motorové vozidlá v mieste, kde je to zakázané a nevošiel by cez plnú čiaru so svojím vozidlom do protismerného jazdného pruhu, k nehode by vôbec nedošlo. Práve vodič vozidla Landrover Discovery svojím konaním závažne porušil predpisy cestnej premávky a zavinil dopravnú nehodu. V tejto súvislosti žalobca okrem judikátov uvedených v žalobe poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Nitra sp.zn. 1To/59/2021, z ktorého citoval, ďalej rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 5T/6/2020. Podľa žalobcu prvostupňový správny orgán, ani druhostupňový správny orgán princíp obmedzenej dôvery v konaní o priestupku voči žalobcovi neaplikovali a ani sa s argumentáciou o tom, že tento princíp je v jeho prípade potrebné aplikovať, nevysporiadali. Žalobca považoval rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu i žalovaného za nesprávne a nepreskúmateľné, a preto navrhol, aby po vykonaní dokazovania bolo rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zrušené.

10. Postupom správneho súdu, a to podaním zo dňa 19.04.2022, bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému s možnosťou sa k nemu v lehote 30 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný nevyužil.

11. Krajský súd v Žiline ako správny súd postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) za dodržania ust. § 137 ods. 4 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného a správneho orgánu, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal v rozsahu a z dôvodov uvedených nielen v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP v spojení s § 195 SSP) a dospel k záveru o jej nedôvodnosti.

12. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postup, ktorý rozhodnutiu žalovaného predchádzal, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 16Sa/16/2021-98 zo dňa 10.01.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 17.01.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom za aplikácie ust. § 137 ods. 4 SSP.

13. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14. Podľa § 6 ods. 1 správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v vo veciach správneho trestania.

16. K procesnému postupu krajský súd poukazuje na to, že primárne riešil otázku nariadenia pojednávania v predmetnej veci. Žalobca na prejednanie veci nenavrhol nariadiť pojednávanie a žalovaný pojednávanie vo vyjadrení k žalobe žiadal. V danom prípade ide o správnu žalobu vo veciach správneho trestania upravenú v druhej hlave časti SSP v ustanoveniach §§ 194 až 198, vo vzťahu ku ktorej sa vyžaduje len vyjadrenie žalobcu či žiada nariadenie pojednávania, k čomu v danej veci nedošlo. Pojednávanie je vhodné nariadiť v prípade potreby vypočutia žiadateľa, resp. doplnenia dokazovania. V predmetnej žalobnej veci žalobca zrozumiteľným spôsobom vymedzil jednotlivé žalobné body. Správny súd nepovažoval za potrebné vo veci nariadiť pojednávanie, nakoľko spornou otázkou boli otázky právneho posúdenia veci ohľadom namietaného postupu žalovaného a jeho správnosti, či nesprávnosti a nesprávneho právneho posúdenia, nebolo navrhované vykonanie dokazovania. Za rozhodujúce považoval správny súd to, že stanoviská tak žalobcu ako aj žalovaného k sporným otázkam boli súdu dostatočne známe, skutkový stav vyplýval z doložených listín, z predloženého administratívneho spisu, pričom v neposlednom rade správny súd prihliadal aj na zásadu, v zmysle ktorej má byť správne konanie hospodárne. Prístup k súdu v zmysle Čl. 46 ods. 2 Ústavy SR ako aj Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd neznamená, že rozhodnutie musí byť vydané na ústnom pojednávaní, ak právna úprava umožňuje meritórne rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ako to je tomu v predmetnej veci. V danej veci sa nevyžadovalo doplnenie dokazovania. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale len posudzuje správnosť napadnutého rozhodnutia a zákonnosť takéhoto postupu. Pre zabezpečenie práva účastníkov na prístup k súdu v predmetnej veci bolo tak potrebné posúdiť dôvodnosť, či nedôvodnosť žalobcom vznesených námietok, ku ktorým žalovaný vo vyjadrení zaujal stanovisko, týkajúcich sa nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia v otázke posúdenia princípu obmedzenej dôvery, a tým nesprávnej aplikácii právnych noriem v rámci konania pred správnym orgánom, čo odôvodňovalo vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

17. Správny súd tak na preskúmanie napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktorý vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzal, v súlade s § 137 ods. 4 SSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu, čím boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

18. Krajský súd primárne konštatuje, že mal splnené podmienky na konanie, medzi ktoré patrí aj včasnosť podanej žaloby žalobcom. Z pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že rozhodnutie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 17.09.2021 a zástupcovi žalobcu dňa 10.09.2021, pričom k elektronickému podaniu žaloby žalobcom, a to zaručeným elektronickým podpisom došlo dňa 08.10.2021 podľa potvrdenia o odoslaní podania na č.l. 38 spisu, t.j. žaloba žalobcu bola podaná v lehote podľa § 181 ods. 1 SSP.

19. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

21. Podľa § 195 SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,
e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

23. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom k času spáchania priestupku, t.j. k 11.02.2021 (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

25. Podľa § 3 zákona č. 372/1990 Zb. na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

26. Podľa § 4 zákona č. 372/1990 Zb. priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'
a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo
b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.
Priestupok je spáchaný úmyselne, ak páchatel'
a) chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom alebo
b) vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, a pre prípad, že ho poruší alebo ohrozí, bol s tým uzrozmenný.
Konaním sa rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel' vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery povinný.

27. Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

28. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania priestupku, t.j. dňa 11.02.2021 (ďalej len „zákon o cestnej premávke“ alebo „zákon č. 8/2009 Z.z.“). účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

29. Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

30. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. pri vchádzaní na cestu z pozemku ležiaceho vedľa cesty, areálu s obmedzeným prístupom, oploteného objektu, garáže, parkoviska, obratiska električiek a podobných miest, z poľnej cesty, z lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov, z obytnej zóny alebo z pešej zóny vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste.

31. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. cestná premávka je riadená dopravnými značkami, dopravnými zariadeniami alebo pokynmi policajta.

32. Podľa § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

33. Podľa § 1 Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 30/2020 o dopravnom značení (ďalej len „vyhláška č. 30/2020 Z.z.“) na upozornenie účastníkov cestnej premávky a na organizovanie, regulovanie a usmerňovanie cestnej premávky sa používajú

- a) zvislé dopravné značky (ďalej len „zvislá značka“),
- b) vodorovné dopravné značky (ďalej len „vodorovná značka“),
- c) dopravné zariadenia,
- d) svetelné signály a pokyny.

Dopravné zariadenia sa používajú aj na dávanie svetelných signálov, zobrazovanie premenných dopravných značiek, vynucovanie dodržiavania pravidiel cestnej premávky a obdobné účely priamo súvisiace s cestnou premávkou.

34. Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 30/2020 Z.z. regulačné značky ukladajú účastníkom cestnej premávky príkazy, zákazy alebo obmedzenia alebo im umožňujú výnimky zo všeobecných pravidiel cestnej premávky (ďalej len „regulácia“).

35. Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

36. Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d) uloží ochranné opatrenie,
- e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

37. Podľa § 3 ods. 1, 2, 5 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

38. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

39. Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

40. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

41. Správny súd uvádza, že predmetom preskúmvacieho konania je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým prvostupňový orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a podľa § 11 ods. 3 tohto zákona upustil od uloženia sankcie žalobcovi, pretože k jeho náprave

postačilo samotné prejednanie priestupku. Z uvedeného je zrejmé, že ide o správnu žalobu vo veci správneho trestania v zmysle § 194 a nasl. SSP.

42. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb pred ich narušením, či poškodením nezákonnosťou rozhodnutí a postupov správnych orgánov. Každý, kto sa cíti poškodený na svojich právach, môže tak podaním žaloby vyvolať súdne konanie, kde správny orgán už nebude mať nariadené autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania, predmetom ktorého je spor o zákonnosť jeho postupu alebo rozhodnutia, s rovnakými právami, aké má v konaní samotný žalobca. Súdny prieskum zákonnosti správneho rozhodnutia je ovládaný dispozičnou zásadou. Rozsah súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je daný žalobnými dôvodmi nezákonnosti s výnimkou posudzovania otázok upravených v § 195 SSP vo veciach správneho trestania. Úlohou súdu je posúdiť, či správny orgán v zmysle žalobných bodov zadovážil dostatok skutkových podkladov pre rozhodnutie, či zistil skutočný stav, t.j. či skutkové závery, ku ktorým dospel, vyplývajú z vykonaných dôkazov a či rozhodol v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi.

43. Z obsahu administratívneho spisu nesporne vyplynulo, že žalobca dňa 11.02.2021 viedol o 13.10 hod. osobné motorové vozidlo značky Audi A4 evidenčné číslo Z. v Obci Námestovo, kde pri výjazde z parkoviska LIDL v Námestove na ul. Štefánikova, ktorý výjazd bol označený dopravným značením „STOP“, vošiel do jazdnej dráhy osobného motorového vozidla Landrover Discovery ev. č.: Z ktoré v tom čase viedol vodič F. G. po ul. Štefánikova v smere od kruhového objazdu pri kostole smerom na sídlisko Brehy v Námestove, pričom v tom okamihu cez odbočovací jazdný pruh predchádzal vozidlá, ktoré dávali znamenie o smere jazdy na parkovisku LIDL, následkom čoho pri výjazde z parkoviska (žalobcom) došlo k zrážke. Nebolo sporu o tom, že po zrážke účastníci dopravnej nehody vozidlá premiestnili na parkovisko, čím si nespĺnili povinnosti účastníka dopravnej nehody a nespĺnili si ani povinnosť vyznačiť postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situáciu a stopy. Pri nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle Audi A4 ev. č.: Z vznikla škoda vo výške 3.500,- Eur, na vozidle Landrover Discovery ev. č.: Z vznikla škoda 1.500,- Eur. Vykonaná dychová skúška u vodičov bola s negatívnym výsledkom. Žalobca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. nerešpektovaním dopravného značenia „STOP“, neuposlúchnutím pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky, a to povinnosti dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste pri vychádzaní na cestu z parkoviska (teda nedal prednosť vozidlu idúcemu po ceste, a to vozidlu vodiča F. G., ktorý druhý vodič F. G. síce predchádzal vozidlá na mieste, kde to vodorovným značením bolo zakázané), za ktorý priestupok bol vodič postihnutý v rozkaznom konaní. Práve okolnosti dopravnej nehody v administratívnom konaní neboli sporné, účastníci dopravnej nehody jej priebeh nespochybovali.

44. Spornou otázkou zostalo preukázanie zodpovednosti žalobcu za spáchanie priestupku, ktorý mu bol prvostupňovým rozhodnutím aj rozhodnutím žalovaného kladený za vinu.

45. Žalobca v podanej správnej žalobe v podstate namietal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v uznaní jeho viny zo spáchania priestupku ako dôsledok neaplikácie princípu obmedzenej dôvery. Žalobca mal za to, že nemohol predpokladať, že vodič F. poruší pravidlá cestnej premávky, ktoré malo za následok vznik dopravnej nehody, a preto nie je možné konštatovať existenciu jeho zavinenia. Výklad, aký uskutočnil žalovaný a prvostupňový správny orgán, je prísne formalistický. Ďalej namietal, že rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu sú nepreskúmateľné a nedostatočne zdôvodnené.

46. Správny súd poukazuje na to, že podľa ustálenej judikatúry, napr. Nález ÚS SR č.k. II. ÚS 127/07-21 nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. V správnom súdnictve sa súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy v konkrétnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých orgán verejnej správy vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, či vykonané dôkazy logicky robia možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy posudzuje, či orgán verejnej správy aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol

v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V správnom súdnictve súd preskúmava výlučne zákonnosť právoplatného rozhodnutia.

47. Účelom priestupkového konania vo všeobecnosti je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu priestupku, kto ho spáchal a akú sankciu je potrebné páchatelovi priestupku uložiť. Orgány prejednávajúce priestupky sú povinné čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom pochybnosti o spáchanom skutku sa vykladajú v prospech obvineného. Objasniť priestupok znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty priestupku, medzi ktoré patrí aj jeho subjektívna stránka. Ako vyplýva z § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. definičným znakom priestupku je zavinenie, pričom pri priestupku prejednanom v tomto konaní (priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky) na naplnenie subjektívnej stránky postačuje v zmysle § 3 zákona č. 372/1990 Zb. zavinenie z nebanlivosti.

48. Ak bol zistený skutkový stav v priebehu objasňovania priestupku a dokazovania vykonaného správnym orgánom, úlohou správnych orgánov je vyhodnotiť dôkazy v prospech i v neprospech obvineného z priestupku a vyhodnotením vykonaných dôkazov na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné pre preukázanie zodpovednosti za priestupok. Pre preukázanie spáchania priestupku nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov, či vo forme výpovede obvineného z priestupku, zúčastnenej osoby svedka, ak takýto dôkaz alebo dôkazy preukazujú vinu priestupcu.

49. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. Ústavy SR. Ak správny orgán pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý určuje § 47 ods. 3 Správneho poriadku, dochádza k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale i k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie sa uskutočňuje v predpísanom zákonnom rámci, pričom odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkovi konania posúdiť ako správny orgán veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní spravoval.

50. Povinnosťou správneho orgánu je uviesť v odôvodnení dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, ktorá dostatočnosť a relevantnosť dôvodov sa musí týkať skutkovej ako aj právnej stránky rozhodnutia, avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Pokiaľ žalobca namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tom, že sa nevenoval a nezhodnocoval konanie, mieru zavinenia, intenzitu porušenia pravidiel cestnej premávky druhým účastníkom dopravnej nehody, tak krajský súd poukazuje na to, že prvostupňové ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán posudzuje na základe vyjadrených odvolacích dôvodov napadnuté prvostupňové správne rozhodnutie a posudzuje ho v zmysle zásad stanovených v § 3 ods. 1 až 4 Správneho poriadku. Odvolací správny orgán v prípade, ak rozhodnutie prvostupňového orgánu trpí vadami, je povinný zrušiť alebo zmeniť nezákonné správne rozhodnutie a pokiaľ takýto postup nezistí, teda, že rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa netrpí vadami spôsobujúcimi jeho nezákonnosť, napadnuté rozhodnutie potvrdí. Tak ako prvostupňové a druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok, potom i potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktoré sa zaoberá a rieši posudzovanie vyjadrených odvolacích dôvodov, tvoria jeden celok. V danom prípade v napadnutom rozhodnutí žalovaného správny orgán síce stručne, ale uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť dôvodov bola vyjadrená tak ku skutkovej ako aj k právnej stránke rozhodnutia. Krajský súd zvyrazňuje, že dostatočnosť dôvodov sa posudzuje z hľadiska toho, čo je pre rozhodnutie určujúce, rozhodujúce, nevyhnutné. Druhostupňový správny orgán v prvej časti svojho odôvodnenia jasne popísal konanie na správnom orgáne prvého stupňa, v ktorom sa nachádzalo vymedzenie skutku, ktorý bol priestupkom, ktorý sa kladie obvinenému za vinu, t.j. skutkovou vetou bol vymedzený presný opis spôsobu, miesta a času jednotlivých znakov konania, ktorého sa obvinený dopustil. Za tým nasledovala kvalifikácia spáchaného priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g), l) zákona č. 372/1990 Zb., kvalifikácia porušenia § 3 ods. 2 písm. b), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. e), § 63 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. ako aj poukaz na to, že od uloženia sankcie podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch sa upúšťa. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia odvolací správny orgán popísal listinné dôkazy nachádzajúce sa v prvostupňovom spise. V časti II. odvolania popísal konanie na odvolacom orgáne a jeho stanoviská k jednotlivým bodom odvolania, pričom v bode III. napadnutého

rozhodnutia odvolací orgán uviedol svoj záver, ktorým zhrnul svoj právny názor k odvolacím dôvodom vo vzťahu k napadnutému prvostupňovému správne mu orgánu.

51. Zo strany správneho súdu nebolo možné konštatovať, že by napadnuté rozhodnutie odvolacieho orgánu nebolo dostatočne odôvodnené napriek jeho štručnosti, a to práve z toho dôvodu, že tak prvostupňové ako aj odvolacie rozhodnutie a konanie tvoria jeden celok. Odvolací správny orgán sa vyjadroval len k záverom, ktoré boli vyjadrené v odvolaní žalobcu.

52. Žalobca v podanej správnej žalobe v podstate namietal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v uznaní jeho viny zo spáchania priestupku, keď mal za to, že príčinou dopravnej nehody bolo to, že vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. vedome porušil predpisy cestnej premávky, keď cez plnú čiaru prešiel do protismeru jazdného pruhu a predchádzal motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni LIDL. Ak by vodič motorového vozidla Landrover Discovery išiel vo svojom jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi k parkovisku pri predajni LIDL, nedošlo by k dopravnej nehode. Žalobca uviedol, že rešpektoval dopravnú značku „STOP“, pred ktorou vozidlo zastavil, rozhladol sa doľava aj doprava, z ľavej strany videl prichádzať tri motorové vozidlá, ktoré však všetky mali zapnuté pravé smerovky a odbočovali doprava na parkovisko pri predajni Lidl, z ktorého on vychádzal, pričom za nimi bolo vozidlo Landrover Discovery. Z pravej strany nešlo žiadne motorové vozidlo. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa pomaly pohol so svojím vozidlom na hlavnú cestu odbočením doľava. Ako vyšiel so svojím vozidlom z parkoviska pri predajni Lidl na cestu a prešiel do druhého jazdného pruhu, zbadal motorové vozidlo Landrover Discovery, ktoré prešlo cez plnú čiaru do protismerného jazdného pruhu a začalo predchádzať motorové vozidlá odbočujúce na parkovisko pri predajni Lidl. Žalobca so svojím vozidlom zastal, no už nedokázal zabrániť zrážke s motorovým vozidlom Landrover Discovery. Podľa žalobcu tvrdenia prvostupňového orgánu a žalovaného o tom, že sa mal dopustiť porušenia povinnosti vyplývajúcich z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke, neobstoja, pričom v danom prípade je potrebné aplikovať i princíp obmedzenej dôvery.

53. Námietku žalobcu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ svojho rozhodnutia, nemá oporu v administratívnom spise, správny súd nevyhodnotil ako dôvodnú. Bolo nepochybné, že pre konštatovanie spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. pánom X. B., bolo v potrebnom rozsahu vykonané žalovaným dokazovanie, a to aj vzhľadom na stav, ktorý bol zadokumentovaný žalovaným a vychádzal z porušenia povinností účastníkov dopravnej nehody, a to § 66 ods. 2 písm. e) a § 66 ods. 3 zákona o cestnej premávke, čo žalobca nespochybnil, t.j. že došlo k premiestneniu vozidiel na parkovisko, nevyznačeniu postavenia vozidiel po dopravnej nehode, situácie a stôp. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol explicitne podklady pre vydanie napadnutého rozhodnutia o priestupku pri rozhodovaní o priestupku, ktoré vymedzil ako listinné dôkazy, ktoré popísal pod bodom 1. až 17. bodu I. odôvodnenia rozhodnutia zaobstarané v priebehu objasňovania priestupku. Tieto dôkazy hodnotil na základnom princípe jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a po ich zhodnotení skonštatoval, čo bolo podkladom pre jeho rozhodnutie. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevyporiadal a dostatočne nezhodnotil zavinenie jednotlivých účastníkov dopravnej nehody bez vyhodnotenia správania sa druhého účastníka nehody, tak je potrebné zdôrazniť to, že pre posúdenie, či došlo k priestupku, bolo podstatné v súhrnlosti vykonaných dôkazov to, čo bolo zistené aj vzhľadom k vyhodnoteniu dopravnej situácie, teda vyhodnocovať okolnosti, čo bolo uvedené v rozhodnutí žalovaného. Krajský súd mal za to, že žalovaný zaoberal všetkými potrebnými otázkami, ktoré vyplynuli z priebehu konania prvostupňového správneho orgánu a dôkazov v ňom vykonaných.

54. K argumentácii žalobcu, že z jeho strany nedošlo k zavineniu a ku kumulatívne mu naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, čím došlo k nesprávne mu právne mu posúdeniu veci, tak v okolnostiach predmetnej veci správny súd dáva do pozornosti vyššie citovaný § 3 zákona o priestupkoch, podľa ktorého na zodpovednosť za priestupok postačuje zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon vyslovene neustanovuje, že je potrebné úmyselné zavinenie. Zákon o priestupkoch pritom takéto úmyselné zavinenie v prípade priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) nepredpokladá. Nedbanlivostné zavinenie vylučuje vôľu a jeho definícia sa opiera o vedomosť, nevedomosť i možnosť vedomosti. Pre založenie zodpovednosti žalobcu v danom prípade teda stačilo jeho zavinenie z nedbanlivosti a priestupku sa mohol dopustiť aj bez nutnosti bezprostrednej vedomosti, že svojím konaním spáchal priestupok.

55. Z ustanovenia § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch vyplýva, že priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škoda na majetku. Zároveň v ust. § 64 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke je vymedzená dopravná nehoda ako škodová udalosť, pri ktorej sa účastníci nedohodli na jej zavinení. To ustanovenie priamo odkazuje na odsek 3 citovaného ustanovenia, podľa ktorého je vyššie zmienenou škodovou udalosťou udalosť v cestnej premávke, pri ktorej vznikla škoda v priamej súvislosti s prevádzkou vozidla. Je teda zrejmé, že v prípade vzniku škodovej udalosti, táto vznik škody priamo predpokladá. Pre posúdenie škodovej udalosti ako dopravnej nehody je potrebné, aby pristúpila ďalšia skutočnosť, a to neuznanie si viny niektorým z účastníkov škodovej udalosti.

56. Správny súd uvádza, že povinnosťou žalobcu bolo a priori dodržiavať pravidlá cestnej premávky upravené zákonom o cestnej premávke a jeho úvaha o tom, že neporušil § 3 ods. 2 písm. b) tohto zákona, pretože uposlúchol pokyn podľa dopravnej značky alebo dopravného zariadenia, nie je dôvodná. Povinnosťou žalobcu ako vodiča bolo rešpektovať dopravné značenie, nie si vyhodnocovať situáciu, či sa dopustí alebo nedopustí dopravného priestupku. Tvrdenie žalobcu, že rešpektoval dopravné značenie, a to dopravnú značku „STOP“ a naopak, bol to druhý účastník dopravnej nehody, ktorý nerešpektoval pravidlá cestnej premávky, v danom prípade nebolo relevantné. V prejednávanvej veci nebolo sporné, že žalobca vychádzal z parkoviska, pričom výjazd na cestu, po ktorej jazdil ďalší účastník, bol označený dopravnou značkou Stoj, daj prednosť v jazde. To znamená, že žalobca mal zákonnú povinnosť pred hranicou výjazdu svoje vozidlo zastaviť. Zároveň (regulačná značka č. 202 „STOP“, ktorá ukladá vodičovi povinnosť zastaviť vozidlo a dať prednosť v jazde. Vodič je povinný zastaviť vozidlo a) na značke „STOP“ čiara alebo b) na takom mieste, odkiaľ má náležitý rozhľad na križovatku alebo na železničnú trať. Nebolo sporné to, že žalobca vchádzal na cestu z parkoviska pri Lidli, a teda bol povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Teda znamená to, že žalobca mal zákonnú povinnosť pri vchádzaní na cestu z parkoviska zastaviť, keďže výjazd z parkoviska bol označený dopravnou značkou „Stoj, daj prednosť v jazde“ a súčasne bol povinný dať prednosť v jazde vozidlu/-ám idúcemu /-im po ceste. Povinnosť dať prednosť v jazde je povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde, nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy (§ 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z.). V danej veci nebolo sporné preukázanie skutočnosti, že žalobca pri vychádzaní z parkoviska videl na cestu, čo sám potvrdil vo svojej výpovedi a aj v podanej žalobe, teda videl z ľavej strany prichádzať tri motorové vozidlá, ktoré všetky mali zapnuté pravé smerovky a odbočovali doprava na parkovisko pri predajni Lidl, pričom za nimi bolo vozidlo Landrover Discovery. V danej veci sa žalobca pri vchádzaní na cestu z parkoviska, na ktorej sa pohybovali ďalšie tri vozidlá so zapnutými pravými smerovkami odbočujúcimi doprava na parkovisko Lidl, spoliehal na to, že vjazdom na cestu (vychádzaním na cestu z parkoviska) neprinúti druhého účastníka cestnej premávky- vozidlo Landrover Discovery náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy. Žalobca však minimálne vedieť mal a mohol, a to za situácie, pokiaľ videl za tromi vozidlami vozidlo Landrover Discovery, pri ktorom však nevidel signál zapnutej pravej smerovky, že tento môže pokračovať ďalej. Teda, ak žalobca nechcel konať tak, aby bol ďalší účastník prinútený k náhlejšej zmene smere a rýchlosti jeho jazdy, t.j. ak nechcel porušiť pravidlá cestnej premávky, musel mať o pohybe vozidla Landrover Discovery, ďalšieho účastníka po ceste, pozitívnu vedomosť alebo hoci o smere pohybujúceho sa vozidla nevedel, vzhľadom na okolnosti (viditeľnosť) a svoje pomery to vedieť mal a mohol. Zavinenie je vnútorný psychický vzťah človeka k vlastnému protiprávnemu konaniu (porušenie/ohrozenie právnej normy) a k výsledku tohto protiprávného konania. Vôľa porušiť právnu normu pri nedbanlivostnom zavinení absentuje. V konaní bola sporná práve otázka predchádzania vozidla Landrover Discovery troch vozidiel odbočujúcich na parkovisko predajne LIDL, pričom žalobca vychádzal na cestu v čase, keď ešte uvedené vozidlo nepredchádzalo odbočujúce motorové vozidlá. Je potrebné súhlasiť so žalobcom v tom, že jeho zavinenie je potrebné posudzovať aj s prihliadnutím na princíp tzv. obmedzenej dôvery, podľa ktorého od účastníka cestnej premávky nemožno spravodlivo požadovať, aby bez ďalšieho predpokladal akékoľvek možné porušenie pravidiel cestnej premávky iným účastníkom, avšak v danom prípade tu bola zákonná povinnosť žalobcu pred vchádzaním na cestu z parkoviska zastaviť na základe dopravnej značky a dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste, a to bez ohľadu na to, či druhý účastník dopravnej nehody porušil či neporušil pravidlá cestnej premávky, pretože išiel po ceste. Podľa názoru správneho súdu tu bolo nepochybne preukázané naplnenie subjektívnej stránky priestupku, t.j. zavinenie žalobcu, ktorý porušil § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke, teda nedal prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste, a to bez ohľadu, v ktorom bolo jazdom pruhu, a to práve z toho dôvodu, že vchádzanie na cestu bolo označené značkou Stoj, daj prednosť v jazde. V danom prípade nebola sporná otázka viditeľnosti vozidla ďalšieho účastníka

pri jeho pohybe po ceste, uvedené nespochybnil ani žalobca. Teda pokiaľ bolo viditeľné druhé vozidlo Landrover Discovery za tromi motorovými vozidlami odbočujúcimi doprava na parkovisko pri predajni LIDL, o ktorom mal žalobca vedomosť, potom len samo o sebe to, že druhý účastník obiehal (nesprávne) predmetné motorové vozidlá, nebolo možné vyhodnotiť ako to, že tento druhý účastník zaviniel dopravnú nehodu, keďže to bol práve žalobca, ktorý bol povinný nielen stáť, ale dať aj prednosť, čo znamená, že vojsť na cestu mohol len v tom prípade, ak mu to dopravná situácia dovoľovala. Podstatným v danom prípade bolo to, že žalobca nevošiel z parkoviska na cestu v čase, keď by bolo možné konštatovať, že mu to dopravná situácia dovoľovala. Ak sa žalobca pri vchádzaní na cestu spoliehal na to, že vozidlo Landrover Discovery nebude pokračovať vo svojom jazdnom pruhu a neodbočí do iného pruhu, tak na uvedené, vzhľadom na povinnosť danú mu § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., sa spoliehať nemal a ani nemohol. V súvislosti s povinnosťami žalobcu ako vodiča je potrebné poukázať aj na to, že vodič má povinnosť sledovať situáciu v cestnej premávke ako aj, že pri odbočovaní je vodič povinný dbať na zvýšenú opatnosť. Pokiaľ žalobca vychádzal z parkoviska na cestu s úmyslom odbočenia doľava, tak bol povinný sledovať situáciu v oboch jazdných pruhoch, teda nielen v jazdnom pruhu jemu blízkom, ale i v jazdnom pruhu v protismere, keď je potrebné súhlasiť so žalovaným v tom, že ust. § 21 ods. 1 o cestnej premávke hovorí o povinnosti vodiča dať prednosť v jazde vodičovi idúcemu po ceste bez ohľadu na to, v ktorom jazdnom pruhu či v smere alebo v protismere. Práve v tomto prípade bol to žalobca, ktorý bol povinný dbať na zvýšenú opatnosť pri vchádzaní na cestu a vykonávaní odbočovacieho manévru.

57. V danom prípade námietka nesprávneho právneho posúdenia veci podľa správneho súdu nebola dôvodná, pretože zistený skutkový stav na základe poznatkov, ktoré vyplynuli z konania alebo ktoré vyšli najavo, žalovaný a prvostupňový správny orgán posúdili, pričom rozhodnutiu správneho orgánu nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú a ani nevyšli počas jeho konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, resp. že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Pokiaľ žalobca v žalobe a následných vyjadreniach poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v iných veciach, tak je potrebné poukázať na to, že tieto sa zaoberali inou skutkovou a právnou situáciou.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené hodnotiace právne závery správneho súdu konštatuje, že žiadna z námietok vznesených žalobcom voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného, či prvostupňovému rozhodnutiu nebola dôvodná a žalobu podľa § 194 ods. 2 SSP v spojení s § 190 SSP zamietol.

59. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

60. O trovách konania žalobcu správny súd rozhodol postupom a contrario § 167 SSP a s poukazom na výsledok konania mu trovy nepriznal.

Poučenie:

Rozsudok krajského súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím 30 dní o doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomu rozsudku.

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.